Restituovaná latinská výslovnost - pravidla a odlišnosti od české výslovnosti	Latinský zápis	česká výslovnost	Restituovaná výsl.
Hláska **V** se vyslovuje obouretně (jako angl. **W**), to platí i pro **QU** a souhláskově vyslovované **GU**, **SU**	vīvō (žiji)	vívó	wíwó
	quoque (také)	kvokve	kwokwe
	lingua (jazyk)	lingva	lingwa
	assuētūdō (zvyk)	assvétúdó	asswétúdó
AE a **OE** vyslovujeme jako dvojhlásku, ale jednoslabičně, téměř jako **AI** a **OI** (něco mezi **E** a **I**)	laetus (šťastný)	létus	la*i* tus
	foedus (ošklivý)	fédus	fo*i* dus
Y a **ȳ** vyslovujeme jako přehlasované **U**, tedy jako **I** se rty do **U**	Cȳrus (Kýros)	Kýrus	K*ú* rus srov. řec. Κῦρος
	cycnus (labuť)	cyknus	k*u* knus
C vyslovujeme vždy jako **K**	Cicerō	ciceró	kikeró
	ecce (hle)	ekce	ekke
	amīcī (přátelé)	amící	amíkí
S vyslovujeme vždy nezněle jako **S** (nikdy jako ~~Ž~~)	rosa (růže)	roza	rosa
H vyslovujeme nezněle, podobně jako v angličtině nebo němčině na začátku slova	hūmor (tekutina)	húmor	ʾúmor
CH, **PH**, **TH** čteme s přídechem jako **KH**, **PH**, **TH** (tedy ne jako české ~~CH/KCH, PCH/F, TCH~~)	charta (list, papír)	charta	k*h* arta
	philosophia	filosofia	p*h* ilosop*h* ia
	theātrum (divadlo)	teátrum	t*h* eátrum
X čteme vždy jako **KS**, ~~nikdy jako GZ~~	exemplum (příklad)	egzemplum	eksemplum